

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.6/2023/6.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. április 26. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette miatt terhelt büntetés-végrehajtási főtörzsőrmester vádlott ellen indított büntetőügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa 2022. november 28. napján kihirdetett Kb.II.4/2022/10. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2022. november 28. napján kihirdetett Kb.II.4/2022/10. számú ítéletével terhelt büntetés-végrehajtási főtörzsőrmester vádlottat bűnösnek mondta ki hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében [Btk. 301. § (1) bekezdés], ezért 200 napi tétel, napi tételenként 1500 forint összegű pénzbüntetésre ítélte. Az így kiszabott 300.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 20 hónapi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése, illetőleg egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetére a pénzbüntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 66.376 forint bűnügyi költség megfizetésére.

[2] A tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette, míg a vádlott és védője a nyilatkozattételre három munkanapot tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül a védő az ítélettel szemben a vádlott felmentése, illetőleg enyhítés érdekében fellebbezést jelentett be.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.84/2023/3. számú átiratában a vádlott javára előterjesztett fellebbezést nem tartotta alaposnak. Rámutatott, hogy a felülvizsgálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörű. Kiemelte, hogy az elsőfokú katonai tanács a perrendi szabályok megtartása mellett folyatta le az eljárást, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a releváns bizonyítékokat egyenként és

összességében értékelve, tényállását sértettl tanú és a bizonyítás anyagává tett kamerafelvételek adatai alapján állapította meg, amely mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott megalapozatlansági okoktól. Kifejtette, hogy az elsőfokú katonai tanács indokolási kötelezettségének is eleget tett; okszerű következtetést vont a vádlott elkövetéskori tudattartalmára, azon keresztül szándékára, bűnösségére nézve, és törvényesen minősítette a vád tárgyává tett bűncselekményt, amelyet a vádlott a Btk. 459. § (1) bekezdés 11/k. pontja szerinti hivatalos személyként, vezényelt körletfelügyelői szolgálata során valósított meg.

[4] Érvelése szerint a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság joga és kötelezettsége, a bizonyítékok újraértékelése útján az ítéleti tényállást támadó, a vádlott bűnösségét vitató, felmentést célzó védői fellebbezés a másodfokú eljárásban nem foghat helyt.

[5] Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a vádlott javára és terhére szóló bűnösségi körülményeket megvizsgálta, és a Btk. 82. § (2) bekezdés d) pontja szerinti enyhítő szakasszal szabott ki pénzbüntetést a vádlottal szemben, amelynek napi tételszáma a hivatali büntett valós tárgyi súlyát tükrözi, míg a napi tételek törvényi minimumot alig meghaladó összege arányban áll a vádlott anyagi teherbíró képességével, így a kiszabott pénzbüntetés méltányos, ezért a védői fellebbezés eredményre nem vezethet.

[6] Álláspontja szerint az ítéletnek a pénzbüntetés átváltoztatásáról, a részletfizetés engedélyezéséről és a bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezései a törvényi előírásoknak megfelelnek.

[7] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú katonai tanács ítéletét a Btk. 605. § (1) bekezdése szerint hagyja helyben.

[8] A védő előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben kifejtette, hogy az elsőfokú katonai tanács a rendelkezésre álló bizonyítékokat tévesen, több helyen és ponton a tényleges tartalmuktól eltérően értékelte, ezért az ítélet a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontja alapján részben megalapozatlan, amely azonban a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontja alapján kiküszöbölhető. Álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem nyert kétséget kizáróan bizonyítást, hogy a vádlott elkövette a vád tárgyává tett bűncselekményt, ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az iratok tartalma és a helyes ténybeli következtetés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és a vádlottat az ellene emelt vád alól bizonyítottság hiányában mentse fel.

[9] Kiemelte, hogy a vádlott következetesen tagadta a bűncselekmény elkövetését, bár nem vitatta, hogy benyúlt a zárkába az ételbeadó nyíláson, azonban védekezése szerint azt az étel elosztása céljából tette. Határozottan állította, hogy ha meg is fogta a sértett kezét, azt nem csavarta meg és nem szorította a beadónyílás oldalához. E vádlotti előadást az ételosztó

tanúl fogvatartott és a sértett zárkatársa, tanú2 fogvatartott is alátámasztotta. Felhívta a figyelmet arra, hogy a beadónyílás egy lefelé nyíló, 25x30 cm-es fém „ablak”, amin csak akkor lehet belátni, ha lehajolnak a nyílásig, olyan mozzanat azonban a felvételen nem látható, hogy a vádlott lehajolva, a kezét keresve próbálta volna elérni a sértettet. Álláspontja szerint a bántalmazás is nehezen értelmezhető, hiszen a sértett akadályoztatás nélkül hátra léphetett volna, illetve támadhatta volna a felé nyúló kezet, továbbá életszerűtlen, hogy a vádlott egy támadó mozdulatot a zárkába benyúlva hajtson végre. Életszerűtlennek tartotta továbbá azt is, hogy az ítéleti tényállásban leírt bántalmazás úgy valósult meg, hogy semmilyen észlelhető fájdalomreakciót, sérülést nem okozott, ugyanakkor a vádlott, illetve a sértett közvetlen közelében lévő, már fent hivatkozott tanúk fájdalomkiáltást nem hallottak, sérülést nem láttak a sértetten.

[10] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában írtakkal ellentétben a vádiratban rögzített eseménysor a folyosói kamerafelvételen nem kivehető, az a mozzanatsor, hogy a vádlott „benyúl” a beadónyíláson a zárkába, és „kihúzza a vádlott kezét”, kicsavarja és az ajtó oldalának szorítja, nem egyértelmű, és mindösszesen 1 másodpercig tart, amely idő önmagában nem elég a teljes mozdulatsor elvégzéséhez. Mivel a kamerafelvétel nem alkalmas a történetek pontos rekonstruálására, így tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor tényként kezelte, hogy a sértett vallomásaiban elmondottak helytállóak. Felhívta a figyelmet arra, hogy a sértett és a vádlott vallomásai között feszülő ellentmondások az eljárás során nem kerültek feloldásra. A büntetőeljárás alapelvekre hivatkozva kifejtette, hogy kétséget kizáró bizonyossággal nem nyert bizonyítást, hogy a vádlott a terhére rótt bűncselekményt elkövette.

[11] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az iratok tartalma és a helyes ténybeli következtetés alapján az elsőfokú katonai tanács ítéletét a Be. 604. § (1) bekezdés b) pontja alapján változtassa meg, és a vádlottat az ellene emelt vád alól bizonyítottság hiányában mentse fel.

[12] A védő által bejelentett fellebbezés tartalmára figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljes körűen, a Be. 598. § (2) bekezdés alapján tanácsulésen bírálta felül.

[13] A teljes körű felülbírálatra tekintettel a másodfokú katonai tanács vizsgálta az ügyben az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét.

[14] A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, eljárási szabálysértésre, ezen belül hatályon kívül helyezést eredményező abszolút vagy relatív

eljárási szabálysértésre a jogosultak sem hivatkoztak. Törvényesen, mérlegelési jogkörében járt el, amikor a vádirati indítvánnyal szemben nem tárgyalás mellőzésével, vagyis büntetővégzés meghozatalára irányuló eljárás keretében bírálta el az ügyet, mivel álláspontja szerint a büntetővégzés meghozatalának a Be. 740. § (1) bekezdés a) pontjában írt feltétele hiányzott, tehát az ügyet nem tartotta egyszerűen megítélhetőnek.

[15] Az elsőfokú katonai tanács az előkészítő ülést a Be. LXXVI. fejezetében írt szabályok betartásával folytatta le. A vádlott felé intézett figyelmeztetések a jegyzőkönyv tanúsága szerint mindenre kiterjedőek voltak és mindenben megfeleltek a törvényi előírásoknak.

[16] Az előkészítő ülésen a vádlott a bűnösségét a vádirat szerinti cselekményben nem ismerte el, tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, ezért a katonai tanács a Be. 503. § (1) bekezdése alapján a vádról tárgyaláson határozott.

[17] Az elsőfokú katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a tényállás megállapításához szükséges bizonyítási eljárást messzemenően lefolytatta, a bizonyítékokat körültekintően értékelte és indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett.

[18] A vádlott tagadta a bűncselekmény elkövetését, nem emlékezett a reggeli osztásra, illetve arra, hogy sértett1 fogvatartott kezét kicsavarta, illetve a beadónyílás oldalának szorította volna, de nem tartotta kizártnak, hogy ez megtörtént. Állította, hogy valamilyen huzavona lehetett kettejük között, de bántalmazásra nem került sor, illetve lehetségesnek tartotta, hogy a beadónyílásnál várakozó valamelyik fogvatartott kezét eltolta, de bántalmazás szándékával egyik fogvatartottal sem került kontaktusba. A kamerafelvétel megtekintését követően a vád tárgyát képező kézcsavarás tényét egyebekben elismerte, azonban a bűnösségét továbbra is tagadta.

[19] A törvényszék katonai tanácsa a vádlott védekezésének ellenőrzésére a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta. Tanúként hallgatta ki sértett1-et – akinek a vádlott a kezét a vád szerint reggeli osztás közben kicsavarta –, tanú1-t, tanú2-t. Példaértékű alaposággal, igen lelkiismeretesen többször is megtekintették a tárgyaláson a nyomozati iratokhoz csatolt kamerafelvételeket, először 3-szoros nagyításban, folyamatosan és megszakítás nélkül, majd 4-szeres nagyításban, képkockánként haladva, a harmadik megtekintés négyszeres nagyítással és teljes sebességgel, megállítások nélkül történt, a negyedik megtekintés háromszoros nagyítással és normál sebességgel, megállítások nélkül, az ötödik megtekintés háromszoros nagyítással és feles sebességgel, a hatodik megtekintés háromszoros nagyítással történt.

[20] Ezen túlmenően a fenti felvételek kifogásolható minőségére figyelemmel az ügyészség által a tárgyaláson átadott DVD lemezen lévő kamerafelvételt is megtekintették, mely informatikus közreműködésével történt, másodjára nagyítással, képkockánként. Ezen utóbbi megtekintéssel kapcsolatosan a jegyzőkönyvben rögzítésre került az eljáró katonai bíró megállapítása, miszerint „egyértelműen látszik a kézcsovartatás”.

[21] A védő által a kamerafelvétellel kapcsolatosan hivatkozottakra figyelemmel utal arra is a másodfokú katonai tanács, hogy a vádlott a felvétel megtekintését követően nyilatkozott úgy, hogy „Megcsavartam a kezét ezek szerint, ahogy a felvételen is van” (10. jkv. 19. oldal 12. bekezdés).

[22] Az érdekeltek ezen túlmenően erre a bírói jegyzőkönyvbe foglalt kijelentésre egyéb észrevételt nem tettek.

[23] Fentiekén túlmenően az elsőfokú katonai tanács ismertetéssel tette a bizonyítási eljárás részévé a releváns okirati bizonyítékokat.

[24] A törvényszék ítéletének indokolásában a [9] bekezdéstől [24] bekezdésig a szükséges terjedelemben és gondosan értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlott - bár utóbb már ténybelileg beismerő, de -bűnösségét tagadó védekezését fogadta el a tényállás alapjául.

[25] A logika szabályainak megfelelő következtetés útján helyes érvekkel fejtette ki, hogy a tagadó vádlotti védekezéssel szemben a tényállást miért elsődlegesen sértettl tanúvallomásra, és az azt alátámasztó kamerafelvételekre alapította. Kellő indokát adta annak is, hogy tanú1 és tanú2 tanúk vallomása miért nem cáfolták e két fent hivatkozott bizonyítékot (ítélet [28] bekezdés). A törvényszék katonai tanácsa az indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett.

[26] A fentiek alapján, a bizonyítékok összevetése, mérlegelése után a törvényszék katonai tanácsa az ítélet [4] bekezdésétől a [7] bekezdéséig terhelő tartalmú történeti tényállást állapított meg.

[27] A fellebbviteli katonai tanács álláspontja szerint a törvényszék ítéletének tényállása megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a felülbírálata alapjául elfogadta.

[28] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú

bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A védő a fellebbezésében új tényre, új bizonyítékra nem hivatkozott, az ügy előrevitelét szolgáló és az elsőfokú katonai tanács által vizsgált bizonyítékokon túli bizonyítékra vonatkozó bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, ezért a védőnek a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül elsődlegesen a vádlott felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

[29] Az elsőfokú bíróság a ténybíróság, feladata és kötelessége, hogy a vád tárgyává tett tények szempontjából lényeges bizonyítékokat hiánytalanul, egyenként és összességében értékelje, amelynek eredményeként az ítéletben a vád tárgyává tett cselekmény történeti tényállását, valamint az elkövető személyével összefüggő, a cselekményére kiható, azt befolyásoló tényeket megállapítsa.

[30] Az ítéltábla álláspontja szerint e kötelezettségének a törvényszék maradéktalanul eleget tett.

[31] Az irányadó tényállás alapján a törvényszék okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére a terhére rótt, a Btk. 301. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette vonatkozásában.

[32] Az ítélet [30]-[53] bekezdéséig részletesen rögzített jogi indokolással a másodfokú katonai tanács teljes mértékben egyértéktett, annak megisméltése szükségstelen.

[33] A védőnek a büntetés enyhítésére irányuló másodlagos fellebbezése nem alapos.

[34] A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa ítélete [55] bekezdésében helyesen sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint ezeket a bűnösségi körülményeket a súlyuknak megfelelően értékelve szabott ki a Btk. 82. § (1) és (3) bekezdésében írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése szerinti pénzbüntetést.

[35] A Btk. 82. § (1) és (3) bekezdésében írtak alkalmazását a másodfokú bíróság álláspontja szerint még a katonai tanács illetékességén tapasztalt, hasonló jellegű cselekmények elszaporodottsága ellenére is indokolták a vádlott javára értékelhető körülmények, így az, hogy két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, az igen pozitív parancsnoki jellemzés, továbbá az elkövetés óta bekövetkezett időmúlás.

[36] A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek száma a vádlott terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyával arányban áll, míg egy napi tétel összege a vádlott jövedelmi és vagyoni viszonyainak szem előtt tartásával került megállapításra.

[37] Az ítéltábla katonai tanácsa az elsőfokú katonai tanács által engedélyezett részletfizetéssel is egyetértett.

[38] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a Btk. 79. § -ban írt büntetési célok eléréséhez az így kiszabott pénzbüntetés tetтарыos, szükséges, egyben elégséges is, annak további enyhítésére azonban nincs törvényes indok.

[39] A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletét a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tartott tanácsülésen a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – helyes indokainál fogva – helybenhagyta.

Budapest, 2023. április 26.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

s.k. Dr. Belovai Henriette hb. százados
Dr. Szabó Éva hb. ezredes s. k.

előadó bíró

bíró

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa Kb.II.4/2022/10. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf. 6/2023/6. számú végzése folytán 2023. április 26. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2023. április 26.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

